

หลักการสามข้อ และหลักฐาน

เรียบเรียงโดย

ท่านอ้อ-อิมาม อัด-มุญัคคิค ชัยกุลอิสลาม

มุหัมมัด อิบน์ อับดุลวะฮาบ

(ค.ศ. 1208)

แปลครั้งที่สองโดย

นายคิรก กุลสิริสวัสดิ์

(อิมรอนีน กุเรชี)

หลักการสามข้อ และหลักฐาน

เรียบเรียงโดย

ท่านอัล-อิมาม อัล-มุญัคคิซ ชัยคุลอิสลาม

มุหัมมัด อิบน์ อับดุลวะฮาบ

(ตาย ฮ.ศ. 1206)

แปลครั้งที่สองโดย

นายดิเรก กุศลวิสวัสดิ์

(อับรอฮีม กุเรชี)

สำนักงาน การประสานงาน
เพื่อ
การเชิญชวน และ แนะนำ
ภายใต้การควบคุม และ สนับสนุน
โดย
องค์การ คณควาวิชาการ ศาสนาอิสลาม
วินิจฉัยปัญหาศาสนา และ เผยแพร่
ที่ ป.ณ. (20824) กรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์ 4030251
โทรพิมพ์ 4030142

ห้าม คัดลอก หรือ จักพิมพ์ หนังสือเล่มนี้
ก่อน ได้รับ อนุมัติโดย ลายลักษณ์อักษร
จากสำนักงาน

คำนำ

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงปราณีเสมอ
มวลการสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ขอความสันติ
สุข ความจำเริญจงมีแก่ท่านศาสนทูตอันหมก ค็อลลา ครอบครัว
ครัวของท่าน และตลอดจนบรรดาสาวกของท่านทั้งมวล

หนังสือ "อัล อุกูล อัล ษะลาหะฮ์ วะอะกิดละกุฮา"
หรือ หลักการสามข้อและหลักฐาน เป็นงานเขียนของท่าน
อิมาม อัล มุฏ็อกกี ชัยคุลอิสลาม มุฮัมหมัด อิบน์ อับดุลวะ
ฮาบ (ตายเมื่อ ฮ.ศ. 1206) กันฉบับหนังสือเล่มนี้เป็นภา
ษาอรับ และได้มีแปลเป็นหลายภาษา เป็นบทความที่กะหั
ร็อก ทรงเป่าหมายพร้อมด้วยหลักฐาน

เล่มที่ปรากฏอยู่ในมือของท่านฉบับนี้ เป็นผลงานแปล
ของคุณตี รก กุลสิริวิวัฒน์ แห่งกรุงเทพฯ

เราขอขอบคุณท่านผู้แปล และผู้เกี่ยวข้องอีกหลาย
ท่าน ที่ได้ให้หนังสือเล่มนี้ได้ปรากฏสู่สายตาเราอีกครั้ง

ร็อยค ฮามุก อัล ลาฮิม

กรุงริยาฎ

21 กุมภาพันธ์ 1991

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
ท่านจำต้องรู้-ขออัลลอฮ์เมตตาท่าน-ว่าจำเป็นที่เราต้องเข้าใจหัวข้อสื่
ประการนี้

1. ความรู้และนั่นคือการรู้จักอัลลอฮ์ การรู้จักนบีของพระองค์ และ
การรับรู้ศาสนาอิสลามพร้อมด้วยหลักฐาน

2. ปฏิบัติตามความรู้นี้

3. การเชิญชวนสู่ความรู้นี้

4. ความมอดทนต่อความทุกข์ยากในงานเช่นนี้ หลักฐานคือพระดำรัส
ของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงสนใจในเวลา แท้จริง มนุษย์อยู่ในการขาดทุน นอกจากผู้ศรัทธา
และปฏิบัติกาดี และเตือนกันและกันในสัจธรรม และเตือนกันและกันใน
ขันติธรรม” (103:1-3)

ท่านอิมามอัช-ชาฟีอีย์ กล่าวว่า

“ถ้าอัลลอฮฺมีทรงประทานหลักฐานอันใดแก่ปวงที่พระองค์ทรงให้บังเกิดขึ้นมา นอกจากบทนี้ ก็เพียงพอสำหรับพวกเขาแล้ว”

ในหนังสือรวบรวมหะดีษของท่านอิมามอัล-บุคอรีย์ ท่านเริ่มบทว่าด้วยความรู้

และหลักฐาน คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าใดที่แท้จริง นอกจากอัลลอฮฺ ดังนั้น จงขออภัยโทษสำหรับความผิดของสุเจ้า” (47:19)

เพราะฉะนั้น จึงได้เริ่มต้นด้วยความรู้ก่อนการพูดและการกระทำ

ท่านจำต้องรู้ว่า-ขออัลลอฮฺเมตตาท่าน-หน้าที่ของมุสลิมชายและหญิงทุกคนจำต้องรู้หลักสามประการนี้และให้ปฏิบัติตามนั้นด้วย

ข้อที่หนึ่ง คืออัลลอฮฺทรงบันดาลเราและทรงให้เครื่องยังชีพ และมีได้ทรงทอดทิ้งเราให้โดดเดี่ยว แต่ได้ทรงส่งรُسูลของพระองค์แก่เรา ดังนั้นผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามรُسูล ก็ได้เข้าสวนสวรรค์ และถ้าผู้ใดขัดขืนต่อรُسูล ก็เข้าในไฟนรก และหลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง เรา-เราได้ส่งรسلคนหนึ่งแก่สุเจ้า เป็นพยานต่อสุเจ้า ดังที่เราได้ส่งรسلคนหนึ่งแก่ฟิรอาวัน แล้วฟิรอาวันได้ขัดขืนต่อรสนั้น เราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างร้ายแรง” (73:15-16)

ข้อที่สอง คืออัลลอฮฺมีทรมานิตีที่จะตั้งภาคีใด ๆ แก่พระองค์ในการเคารพภักดี ไม่ว่าจะเป็นมลักผู้ใกล้ชิดหรือเป็นนบีผู้ได้รับคัมภีร์ก็ตาม

หลักฐานคือพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และนั่นคือ ศาสนสถานทั้งหลายเป็นของอัลลอฮฺ ดังนั้นจงอย่าวิงวอน (ตั้งภาคี) ผู้ใดเคียงคู่อัลลอฮฺ” (72 : 18)

ข้อที่สาม คือผู้ใดก็ตามที่เชื่อฟังปฏิบัติตามรสนี้และยืนยันในเอกภาพของอัลลอฮฺ จะต้องไม่เห็นดีกับผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮฺและรسلของพระองค์ แม้ว่าผู้นั้นจะเป็นญาติสนิทก็ตาม

หลักฐานคือพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่ศรัทธาในอัลลอฮฺและวันสุดท้ายรักชอบผู้ต่อต้านอัลลอฮฺและรسلของพระองค์ แม้ว่าพวกเขา (เหล่านั้น) จะเป็นพ่อของพวกเขา หรือลูกของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือญาติของพวกเขาก็ตาม

เหล่านี้อัลลอฮ์ได้ทรงจารึกความศรัทธาในดวงใจของพวกเขา และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มั่นด้วยรุหฺหนึ่งจากพระองค์ และจะทรงให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เมืองล่างมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน เป็นผู้พำนักริโนนั้น อัลลอฮ์ทรงยินดีต่อพวกเขา และพวกเขาก็ปลื้มต่อพระองค์ เหล่านี้คือพรรคของอัลลอฮ์ จงรู้ไว้เถิด แท้จริง พรรคของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ” (58:22)

จงรู้ไว้ด้วยเถิด-ขออัลลอฮ์ทรงชี้นำท่านเพื่อการเคารพเชื่อฟังพระองค์ - แท้จริง เหนือพิเยซุ (เอกภาพแห่งอัลลอฮ์) แนวทางของอิบรอฮีมนั้นคือ ท่านต้องเคารพภักดีอัลลอฮ์ เป็นผู้สุจริตในการภักดีต่อพระองค์ โดยเหตุนี้แหละ อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาแก่มวลมนุษย์และได้ทรงบังเกิดพวกเขาเพื่อการนี้

ดังผู้ทรงสูงส่ง (อัลลอฮ์) ตรัสว่า

“และฉันมิได้บังเกิดญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใดเว้นแต่ให้เคารพภักดีฉัน”

(51:56)

ความหมายของ “เคารพภักดีฉัน” คือ “ยืนยันในเอกภาพของฉัน”

ข้อสำคัญยิ่งที่เป็นคำสั่งของอัลลอฮ์ในเรื่องนี้คือ อัต-เตาหีด (เอกภาพของอัลลอฮ์) และหมายความว่า อัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นที่เราต้องเคารพภักดี ข้อสำคัญยิ่งที่พระองค์ทรงห้ามให้ละเว้นคือการตั้งภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ (อัช-ชิรกุ) นั่นคือการวิงวอนต่อสิ่งอื่นให้เคียงคู่พระองค์

หลักฐานในเรื่องนี้ คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงอย่าตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระองค์” (4:36)

หลักสามประการ

ถ้ามีผู้ใดถามท่านว่า หลักสามประการนั้นคืออะไร ซึ่งมนุษย์ (มุสลิม) จำต้องรู้จัก

ก็พึงตอบว่า “บ่าวรู้จักพระผู้อภิบาลของเขา ศาสนาของเขา และนบีของพระองค์ คือมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม (ขออัลลอฮฺประทานความโปรดปรานและความสันติแก่ท่าน)”

หลักที่ 1

การรู้จักอัลลอฮฺ

ถ้ามีผู้ถามท่านว่า “ใครคือพระผู้อภิบาลของท่าน?”

ก็จงบอกว่า “อัลลอฮฺคือพระผู้อภิบาลของฉัน ผู้ทรงบริหารฉัน และทรงบริหารประชาชาติทั้งหลายด้วยความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์คือผู้ที่ฉันต้องเคารพภักดี สำหรับฉันแล้วไม่มีผู้ใดอื่นที่จะเป็นองค์ให้เคารพภักดีได้นอกจากพระองค์”

และหลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ผู้ทรงอภิบาลแห่งโลกทั้งหลาย”

(1:1)

ทุกสิ่ง-อื่นจากอัลลอฮฺแล้ว-คือที่พระองค์ทรงให้มีขึ้น และข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งแห่งการมีขึ้นนั้น

ถ้ามีผู้ถามท่านว่า “ท่านรู้จักพระผู้อภิบาลของท่านได้อย่างไร?” ดังนั้นจึงกล่าวเถิดว่า “ด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์และสิ่งทั้งปวงที่ถูกสร้างขึ้นในหมู่สัญญาณของพระองค์คือกลางคืนและกลางวัน ดวงตะวัน และดวงเดือน และจากสิ่งที่ถูกสร้างอีกคือชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ และผู้ที่อยู่ในทั้งสองนี้ และที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนี้”

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และ (ส่วนหนึ่ง) แห่งสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือกลางคืนและกลางวัน และดวงตะวันและดวงเดือน จงอย่ากราบดวงตะวันและดวงเดือน แต่จงกราบอัลลอฮ์ผู้ได้ทรงสร้างมัน ถ้าพระองค์เท่านั้นที่สุเจ้าเคารพภักดี” (41:37)

และพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ในหกกระยะ แล้วพระองค์ทรงมัน (อิสตะวา) อยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงให้กลางวันคลุมกลางคืนซึ่งโคจรตามมันติด ๆ ดวงตะวันและดวงเดือนและหมู่ดวงดาวถูกให้อยู่ได้อำนาจ (เอามาเป็นประโยชน์) ตามพระบัญชาของพระองค์ จงรู้ไว้เถิด (สิทธิ) ของพระองค์คือการสร้างและการบัญชาอัลลอฮ์ ผู้ทรงจำเริญยิ่งคือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (7:54)

และพระผู้อภิบาลเท่านั้นผู้ต้องได้รับการเคารพภักดี

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรงสร้างสุเจ้า และบรรดาก่อนหน้าสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้สำรวมตนจากความชั่ว”

“ผู้ทรงทำแผ่นดินนี้เป็นพื้นฟู และชันฟ้าเป็นหลังคา และทรงหลั่งน้ำจากฟากฟ้า และทรงให้ผลไม้ต่าง ๆ งอกงายออกมาโดยนัยนั้นเป็นเครื่องยังชีพสำหรับสุเจ้า ดังนั้นจงอย่าตั้งคู่เคียงต่ออัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่สุเจ้ารู้อยู่” (2:21-22)

ท่านอิบนุ กะซีรุ (ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาเขา) กล่าวว่า

“ผู้ทรงสร้างสิ่งทั้งหลายเหล่านี้เท่านั้น คือผู้ทรงไว้ซึ่งสิทธิแห่งการได้รับการเคารพภักดี”

แบบต่าง ๆ ของการเคารพภักดีตามที่อัลลอฮ์ทรงบัญชา เช่นการ นอบน้อมยอมรับโดยสิ้นเชิง, ความศรัทธา, การบำเพ็ญความดี ซึ่งมีการ วังวอน, ความกลัว (ยำเกรง), ความหวัง, การมอบความไว้วางใจ, ความ ตระหนก, ความทะเยอทะยาน, ความหวาดกลัว, การนอบน้อมถ่อมตน, ความ หวาดหวั่น, การสุกแต่โทษ, การขอความช่วยเหลือ, การขอความคุ้มครอง, การวังวอนขอความช่วยเหลือ, การเชือดสัตว์เพื่อเป็นอาหารแก่คนยากจน, การบ่น และอื่น ๆ อีกตามแบบของการเคารพภักดีนี้ ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงบัญชา ทั้งหมดนี้เพื่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง

และหลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และนั่นคือศาสนสถานทั้งหลายเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้นจงอย่าวิงวอน
ผู้ใดเคียงคู่อัลลอฮ์” (72:18)

โดยเหตุนี้ ผู้ใดปฏิบัติสิ่งใดมิใช่เพื่ออัลลอฮ์ เขาเป็นผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์
เป็นผู้ปฏิเสธหลักธรรม

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และผู้ใดวิงวอนขอต่อพระเจ้าอื่นเคียงคู่อัลลอฮ์ ซึ่งเขาไม่มีหลักฐาน
ในข้อนั้น ดังนั้น บัญชีของเขาอยู่ที่พระผู้อภิบาลของเขา แท้จริง พวกปฏิเสธ
นั้นไม่เจริญ” (23:117)

การศุอาฮ์

ในหะดีษ มีว่า

“การขอพรเป็นสมอของการเคารพภักดี”^{*}

และหลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และพระผู้อภิบาลของเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนต่อฉัน ฉันจะตอบ (การ
วิงวอน) แก่เจ้า แท้จริง ผู้โอหังต่อการเคารพภักดีของฉันนั้น จะเข้าไปในนรก
อย่างต่ำต้อย” (40:60)

ความกลัว

หลักฐานในเรื่องความกลัว คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกมัน แต่จงกลัวฉัน ถ้าเจ้าเป็นผู้ศรัทธา (แท้จริง)”

(3:175)

* หะดีษนี้ปรากฏในอัศ-ศิรุมุซีย บทที่ 45 กิตาบุตตะอฺวาด บาบที่ 2 ริวายะฮ์ จากท่านอนัส อิบน์ มาลิก
หะดีษนี้เผยแพร่และบันทึกพร้องในสายสืบ

ความหวัง

และหลักฐานของความหวังคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง
“ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้อภิบาลของเขา ก็ให้เขาประกอบกา
งานที่ดี และจงอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของเขา”
(18:110)

การมอบความไว้วางใจ

หลักฐานของการมอบความไว้วางใจคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้
ทรงสูงส่ง
“และจงมอบความไว้วางใจ ณ อัลลอฮฺ ถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา”
(5:23)

“และผู้ใดมอบความไว้วางใจ ณ อัลลอฮฺ พระองค์ก็ทรงเพียงพอแล้ว
สำหรับเขา” (65:3)

ความทะเยอทะยาน, ความตระหนก และการนอบน้อมถ่อมตน

หลักฐานของความทะเยอทะยาน, ความตระหนกและการนอบน้อม
ถ่อมตน คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง เขาทั้งหลายแข่งขันกันในความดีทั้งหลาย และวิงวอนต่อเรา
ด้วยความหวังอย่างจริงใจและด้วยความตระหนก และเขาทั้งหลายเป็นผู้ถ่อมตัว
ต่อเรา” (21:90)

ความหวาดหวั่น

หลักฐานของความหวาดหวั่นคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“ดังนั้น จงอย่าหวาดหวั่นพวกเขา แต่จงหวาดหวั่นต่อฉันและเพื่อที่ฉันจะได้ให้ความโปรดปรานของฉันทบครันแก่ผู้เจ้า และเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้อยู่ในทางนำ” (2:150)

การอุกัโทษ

“และผู้เจ้าจงหันสู่พระผู้อภิบาลของผู้เจ้า (เพื่อขอรักโทษ) และจงมอบน้อมต่อพระองค์ก่อนที่จะมีการลงโทษจะมีมายังผู้เจ้า แล้วผู้เจ้าจะมีถูกช่วยเหลือ” (39:54)

การขอความช่วยเหลือ

หลักฐานของการขอความช่วยเหลือคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“พระองค์เท่านั้นที่เราเคารพภักดี และพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ” (1:4)

และในหะดีษมีว่า

“ถ้าพวกท่านต้องการขอความช่วยเหลือ ก็จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์”

การขอความคุ้มครอง

หลักฐานในการขอความคุ้มครองคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงกล่าวเถิด ฉันแสวงความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมนุษย์ ราชนแห่งมนุษย์” (114:1-2)

การวิงวอนขอความช่วยเหลือ

หลักฐานของการวิงวอนขอความช่วยเหลือคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“เมื่อสุเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น พระองค์ได้ทรงสนองสุเจ้าว่า ฉันจะช่วยสุเจ้าด้วยมลาอิกะฮ์พันองค์ทะยอยกันมา” (8:9)

การเชือดสัตว์เพื่อเป็นอาหารแก่คนยากจน

หลักฐานของการเชือดสัตว์คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงกล่าวเถิด แท้จริง การมาฆของฉัน การเชือดเพื่อเสียสละของฉัน ความเป็นอยู่ของฉันและความตายของฉัน (เหล่านี้) เพื่ออัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ไม่มีภาคใด ๆ แก่พระองค์ และโดยเหตุนี้ฉันได้ถูกบัญชา และฉันเป็นคนแรกแห่งผู้นอบน้อมทั้งหลาย” (6:163-164)

หลักฐานจากหะดีษคือ

“อัลลอฮ์ทรงดลความเมตตาแก่ผู้เชือดสัตว์มิใช่เพื่ออัลลอฮ์”

การบน

หลักฐานของการบนหรือการสาบานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“พวกเขาปฏิบัติตามการบน (หรือการสาบาน) และกลัวต่อวันหนึ่ง (ในปรโลก) ซึ่งความชั่วร้ายของมันจะถูกกระจายแผ่” (76:7)

หลักที่ 2

ความรู้ในศาสนาอิสลามด้วยหลักฐาน

นั่นคือการนอบน้อมต่ออัลลอฮ์ในเอกภาพ ยินยอมต่อพระองค์ด้วยการเคารพเชื่อฟัง และการไม่ยอมต่อการตั้งภาคีและคู่แข่งต่าง ๆ
มีสามอันดับคือ

ก. อัล-อิสลาม	- การยอมนอบน้อมตนเอง
ข. อัล-อีมาน	- ความศรัทธา
ค. อัล-เอียะหฺसान	- กุศลกรรม

อันดับที่ 1 อัล-อิสลาม

หลักของอิสลามมีห้าประการ

- 1...การปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดเป็นรَسُولของอัลลอฮ์
2. การดำรงนมาซ
3. การจ่ายซะกาต

4. การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน

5. การบำเพ็ญหัจญ์ ณ บัยตุลหะรอม

หลักฐานในคำปฏิญาณต่ออัลลอฮ์ คือคำกล่าวของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากพระองค์ ทั้งมลาอิกะฮ์และปวงผู้มีความรู้ผู้ดำรงความยุติธรรม (ก็เป็นพยานด้วย) ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (3:18)

ความหมายของข้อนี้คือไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับการเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว คำว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด” เป็นการปฏิเสธทั้งหลาย ทั้งปวงว่าจะให้การเคารพภักดีแก่ผู้ใดไม่ได้นอกจากแก่อัลลอฮ์เท่านั้น คำว่า “นอกจากอัลลอฮ์” เป็นการยืนยันว่าการเคารพภักดีมีเพื่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ไม่มีการตั้งภาคีใด ๆ ในการเคารพภักดีต่อพระองค์ ดังที่ไม่มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ในการปกครองของพระองค์

คำอธิบายพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งขยายความข้อนี้ได้กระจ่างชัดว่า

“และเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขา แท้จริงฉันไว้มลทินจากที่พวกท่านเคารพภักดี นอกจาก (อัลลอฮ์) ผู้ได้ทรงบังเกิดฉัน ฉะนั้น พระองค์จะทรงนำทางฉัน และพระองค์ได้ทรงนำให้พจนารถอยู่ยืนยันในหมู่ชนรุ่นต่อ ๆ ไปของเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับมา” (43: 26-28)

พระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงกล่าวเถิด”(มุหัมมัด) “อะซุลลิกิตาบ เอ้ย! จงมายังถ้อยคำที่เสมอกันระหว่างพวกเราและพวกท่านว่า เราจะไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ และเราจะไม่ตั้งภาคีใด ๆ ต่อพระองค์ และบางคนในพวกเราจะไม่ยึดเอาบางคนเป็นผู้บริหารอื่นจากอัลลอฮ์ แต่ถ้าพวกเขาหันกลับ ดังนั้น พวกท่านจงกล่าวว่า จงเป็นพยานด้วยว่าเราเป็นผู้มอบน้อม” (3:64)

หลักฐานในการปฏิญาณว่า มุหัมมัดเป็นรَسُولของอัลลอฮ์ ดังพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“โดยแน่นอนยิ่ง ได้มีมายังสุเจ้าแล้ว ซึ่งรَسُولคนหนึ่ง จากหมู่สุเจ้าเอง เป็นกังวลแก่เขา (ในเรื่อง) ที่ให้ทุกขสุเจ้า เป็นห่วง (หวังดีต่อ) สุเจ้า (และ) แก่ผู้ศรัทธา นั้น เขาเป็นผู้เอ็นดู ผู้เมตตาเสมอ” (9:128)

ความหมายของการปฏิญาณคือ มุหัมมัดเป็นรَسُولของอัลลอฮ์ที่เราต้องเชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของท่าน เชื่อตามที่ท่านได้บอกกล่าว หลีกให้พ้นและห้ามตนเองจากที่ท่านห้าม และนั่นคือให้เคารพภักดีอัลลอฮ์ตามแนวทางที่ท่านได้วางไว้

หลักฐานในการนมาซ การจ่ายชะกาฮ์ และความหมายของเอกภาพของอัลลอฮ์ คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และพวกเขามีได้ถูกบัญชาอื่นใดนอกจากให้เคารพภักดีอัลลอฮ์ เป็นผู้สุจริตมั่นในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้เที่ยงตรงและดำรงนมาซและจ่ายชะกาฮ์ นั้นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม” (98:5)

หลักฐานในการถือศีลอด คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! การถือศีลอดได้ถูกกำหนดสำหรับสุเจ้าดังที่ได้ถูกกำหนดสำหรับบรรดาก่อนหน้าสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้สำรวมตนจากความชั่ว” (2:183)

หลักฐานในการบำเพ็ญหัจญ์ คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และสำหรับอัลลอฮ์คือการหัจญ์ ณ อัล-บัยตุนี้ เป็นหน้าที่ของมนุษย์ผู้สามารถหาทางไปถึงมันได้ ส่วนผู้ใดปฏิเสธ ดังนั้น อัลลอฮ์ไม่ทรงฟังโลกทั้งหลาย” (3:97)

อันดับที่ 2 อัล-อิมาน

ความศรัทธามีมากกว่าเจ็ดสิบสาขา ที่เลิศที่สุดคือการกล่าวว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์” และที่ต่ำที่สุดคือการเอาสิ่งเป็นอันตราายออกจากหนทาง ความละอายต่อการทำบาปก็เป็นส่วนหนึ่งของความศรัทธา

หลักการของอิสลามมีหกประการ คือท่านต้องศรัทธา

1. ในอัลลอฮ์
2. ในมลาอิกะฮ์ของพระองค์
3. ในพระคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์
4. ในรسلทั้งหลายของพระองค์
5. ในวันสุดท้าย
6. ในกฎแห่งการกำหนดสภาวะทั้งที่เป็นความดี และความเลวของมัน

หลักฐานจากอัล-กุรอานว่าด้วยหลักทั้งหกประการนี้ คือพระดำรัสของ
พระองค์ผู้ทรงสูงส่ง

“ไม่ใช่คุณธรรมที่สุเจ้าหันหน้าของสุเจ้าทางตะวันออกหรือตะวันตก
แต่ว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ศรัทธาในอัลลอฮ์และวันสุดท้าย และมลาอิกะฮ์ และคัมภีร์
และนบีทั้งหลาย และจ่ายสมบัติด้วยความรักต่อพระองค์แก่ญาติสนิท เด็กกำพร้า
ผู้ขัดสน ผู้เดินทาง ผู้ขอ (ด้วยความจำเป็น) ใน (การไถ่) ทาส ดำรงนมาซ จ่าย
ซะกาต บรรดาผู้ปฏิบัติโดยครบตามสัญญาของเขาทั้งหลาย เมื่อพวกเขาสัญญา
ปวงผู้อดทนในความลำบากและเจ็บป่วย และในระหว่างการรบพุ่ง เหล่านี้แหละ
คือ บรรดาผู้สัตย์จริง และเหล่านี้แหละเขาทั้งหลายเป็นผู้สำรวมตนจากความชั่ว”
(2 : 177)

หลักฐานในกฎแห่งการกำหนดสภาวะ คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรง
สูงส่ง

“แท้จริง ทุก ๆ สิ่งนั้น เราได้สร้างมันตามสภาวะ” (54:49)

อันดับที่ 3 คืออัล-เอียะหฺसान

อัล-เอียะหฺसानมีเพียงประการเดียว

“นั่นคือท่านต้องเคารพภักดีอัลลอฮฺประหนึ่งท่านเห็นพระองค์ ถ้าท่านไม่เห็นพระองค์ พระองค์ก็ทรงเห็นท่าน”

หลักฐานคือพระดำรัสของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง อัลลอฮฺทรงอยู่กับบรรดาผู้สำรวมตนจากความชั่ว และบรรดาที่พวกเขาเป็นผู้กระทำการดี (ต่อตนเองและผู้อื่น)” (16:128)

และพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และจงไว้วางใจในพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงเห็นเจ้าระหว่างที่สูเจ้ายืนอยู่ (ในการนมาซ) และการเคลื่อนไหวของเจ้าท่ามกลางปวงผู้กราบ แท้จริง พระองค์-พระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ” (26:217-220)

พระดำรัสของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง

“และเจ้ามิได้อยู่ในกิจการใด และเจ้ามิได้อ่านส่วนใดของกุรอาน และสูเจ้ามิได้ทำการใด เว้นแต่ (ทั้งหลายเหล่านี้) เราได้เป็นพยานต่อสูเจ้า (คือรู้อยู่) เมื่อสูเจ้า่วนอยู่ใน(กิจการ)นั้น” (10:61)

หลักฐานจากหะดีษเรื่องของท่านญิบรีลอันเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย

ท่านอุมัร อิบน์ อัล-ค็อฏฏอบรายงานโดยกล่าวว่า “ครั้งหนึ่งขณะที่เรากำลังนั่งอยู่กับท่านนบี ค็อลย ก็มีชายคนหนึ่งปรากฏขึ้นมาต่อหน้าพวกเรา เสื้อผ้าของเขาขาวมาก ผมของเขาคำขลับ ไม่มีร่องรอยของการเดินทางปรากฏให้เห็น และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรารู้จักเขาเลย เขานั่งลงตรงหน้าท่านนบี ค็อลย หัวเข่าทั้งสองของเขาชนกับหัวเข่าของท่าน และวางมือทั้งสองของเขาบนขาทั้งสองของเขา

“และเขาพูดว่า ‘โอ มุหัมมัด! จงบอกฉันเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม’ ท่านบอกว่า ‘คือการปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าองค์ใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และนั่นคือมุหัมมัดเป็นรَسُولของพระองค์ ท่านต้องดำรงการนมาซ จ่ายซะกาต ถือศีลอดเดือนเราะมะฎอนและบำเพ็ญหัจญ์ ณ อัล-บัยตุ ถ้ามีความสามารถหาหนทางไปถึงได้’ เขา (ญิบรีล) พูดว่า ‘ท่านพูดจริงแล้ว’ พวกเราพากันแปลกใจที่เขาถามท่าน (นบี ค็อลย) และบอกว่าท่านพูดถูกแล้ว” -

“เขาถามว่า ‘จงบอกฉันเกี่ยวกับอัล-อิมาน’ ท่านพูดว่า ‘คือท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ คัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ รَسُولทั้งหลายของพระองค์ วันสุดท้ายและกฎแห่งการกำหนดสภาวะ ทั้งที่เป็นความดีและความเลวของมัน’”

“เขาพูดว่า ‘โปรดบอกฉันเกี่ยวกับเรื่องอัล-เอียะหุसान’ ท่านบอกว่า ‘คือท่านเคารพภักดีอัลลอฮฺประหนึ่งท่านเห็นพระองค์ แต่ถ้าท่านไม่เห็นพระองค์ พระองค์ก็ทรงเห็นท่าน’

“เขาพูดอีกว่า ‘โปรดบอกฉันเกี่ยวกับอัล-สาอะฮฺ’ ท่านบอกว่า ‘ผู้ถูกถามไม่รู้ดีไปกว่าผู้ถาม’”

“เขาพูดว่า ‘โปรดบอกฉันเกี่ยวกับเครื่องหมายต่าง ๆ ของมัน’ ท่านบอกว่า ‘คือทาสีจะคลอคลุมแทนนายหญิงของนาง* และท่านจะเห็นคนเลี้ยงแกะที่อาณาเขตินเท้าเปล่าแข่งขันกันสร้างตึกสูง ๆ’”

“หลังจากชายแปลกหน้าคนนั้นจากไปแล้ว ท่านนบีได้เฝ้าอยู่ครู่หนึ่งแล้วพูดว่า ‘โอ้อุมม์ ท่านรู้ไหมผู้ที่มาถามนั้นเป็นใคร?’ ฉันตอบว่า ‘อัลลอฮฺและรَسُولของพระองค์รู้ดีกว่า’ ท่านบอกว่า ‘นี่คือญิบรีล มาหาพวกท่าน เพื่อสอนพวกท่านในกิจการศาสนาของพวกท่าน’”

* หะดีษข้างต้นนี้จากมุสลิม ในอัล-บุคอรีมีว่า **إِذَا رَأَى الْوَلَدَ فِي الْمَرْحَلَةِ** - เมื่อทาสีคลอคลุม
ให้นายของนาง

หลักการข้อสาม

การรู้จักนับปีของพวกท่านคือมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม
ท่านชื่อ มุหัมมัด บุตรของท่านอับดุลลอฮ์ บุตรของท่านอับดุล มุฏฏะฮ์
บุตรของท่านฮาซิมแห่งตระกูลกูร็อยษ และกูร็อยษเป็นชาวอรับ ชาวอรับคือผู้สืบ
เชื้อสายมาจากท่านนบีอิสมาอีล บุตรของท่านนบีอิบรอฮีม-อัล-เคาะลีล-ขอความ
โปรดปรานและความสันติอันประเสริฐยิ่ง- จงมีแก่ท่านและนับปีของเราด้วย

ท่านเกิดที่นครมักกะฮ์ อันมีเกียรติ

ท่านสิ้นชีวิตเมื่ออายุได้หกสิบสามปี คือสี่สิบปีแรกก่อนเป็นนบี และอีกยี่
สิบสามปีหลังเป็นนบีและรَسُول

ท่านเป็นนบี ด้วย อิกเราะฮ์-จงอ่าน (96:1-5) และเป็น رَسُول ด้วย อัล-มุดัคคัษ
ษิร-ผู้คลุมกายอยู่ (74:1-7)

ท่านอยู่ที่นครมักกะฮ์

อัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งท่านโดยให้เตือนส้าหรับถึงการตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์)
และเชิญชวนไปสู่เอกภาพของพระองค์ (อัล-เคาหีด)

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“เจ้าผู้คลุมกายอยู่เอ๋ย! จงลุกขึ้นและตักเตียน และจงแซ่ซร้องความเกรียงไกรของพระผู้อภิบาลของเจ้า ส่วนอาภรณ์ของเจ้านั้น จงรักษาให้สะอาด และจงหลีกเลี่ยงห่างจากสิ่งโสมนม และจงอย่าทำคุณเพื่อหวังให้ได้มาก และจงอดทนเพื่อ (ภารกิจในทางของ) พระผู้อภิบาลของเจ้า” (74:1-7)

ความหมายของ “จงลุกขึ้นและตักเตียน” คือ ให้เตียนให้เลิกการตั้งภาคีเทียบเทียมอัลลอฮ์ และเชิญชวนสู่เอกภาพ ให้สดุดีความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ด้วยอัตเตาหิดว่า อัลลอฮ์มีองค์เดียว

“ส่วนอาภรณ์ของเจ้าก็จงรักษาให้สะอาด” คือทำให้การทำงานของเจ้าเกลี้ยงเกลาจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ (อັช-ชิรูกุ)

“และจงหลีกเลี่ยงห่างจากสิ่งโสมนม” สิ่งโสมนมคือ เจริตต่าง ๆ จงทิ้งมันและผู้บูชามันด้วย อย่าให้มีราศีใด ๆ กับมันและผู้กราบไหว้มัน

ท่านได้เชิญชวนสู่อัตเตาหิดเป็นเวลาสิบปี หลังจากนั้นท่านได้เสด็จสู่ชั้นฟ้าและการมาชวันละห้าเวลาได้ถูกกำหนดแก่ท่าน ท่านได้นมาฆในนครมักกะฮ์สามปี

หลังจากนั้นก็ได้รับคำสั่งให้อพยพไปนครอัล-มะดีนะฮ์

การอพยพ (อัล-ฮิจญ์เราะฮ์) นี้ หมายถึงการไปจากเมืองแห่งอັช-ชิรูกุสู่เมืองแห่งอัล-อิสลาม

การอิจญ์เราะฮ์ฮุ จึงเป็นหน้าที่ของอุมมะฮ์ฮุนี้ (ประชาคมมุสลิม) จากเมือง
อัช-ชिरกูไปยังเมืองอัล-อิสลาม และนี่คืออยู่ตลอดไปจนถึงวันอาสาน

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง บรรดาที่มลาอิกะฮ์ได้ทำให้เขาตายขณะที่พวกเขาไม่เป็นกรรม
ต่อตัวของพวกเขาเอง เขาทั้งหลาย(มลาอิกะฮ์)กล่าวว่า พวกเจ้าอยู่ในสภาพใด
(จึงไม่อพยพ)?” พวกเขากล่าวว่า “พวกเราเป็นผู้อ่อนแอ ณ แผ่นดินนี้” เขาทั้ง
หลายพูดว่า “แผ่นดินของอัลลอฮ์ไม่กว้างขวางดอกหรือที่พวกเจ้าจะอพยพไปใน
นั้นได้?” ดังนั้น สำหรับพวกเหล่านี้ ที่พำนักของพวกเขาคืออนรก และเป็นปลาย
ทางอันชั่วช้า - ยกเว้นผู้ชายผู้หญิงและเด็ก ๆ ที่อ่อนแอผู้ไม่สามารถหาทางแก้ไข
ได้ และพวกเขาไม่พบหนทางที่ถูก พวกเหล่านี้ เป็นที่หวังว่า อัลลอฮ์จะทรงยก
โทษพวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงยกโทษ ผู้ทรงอภัยเสมอ” (4:97-99)

และพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“ปวงบ่าวของฉัน - บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! แท้จริง แผ่นดินของอัลลอฮ์
นั้นไพศาล ดังนั้นเฉพาะฉัน-ฉันเท่านั้น-ที่ผู้เจ้าต้องเคารพภักดี” (29:56)

ท่านอัล-บะเกาะวียฺ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาเขา) กล่าวว่า
สาเหตุของการประทอนอายุนี้คือ มีมุสลิมหลายคนอยู่ในนครมักกะฮฺ
ไม่สามารถอพยพไปได้ อัลลอฮฺจึงเรียกร้องพวกเขาด้วยชื่อแห่งอัล-อิมาน
(คือพวกเขามีความศรัทธา)

หลักฐานของการอพยพตามอัล-สุนนะฮฺ คือคำกล่าวของท่านที่ว่า
“การอิญเราะฮฺจะไม่หยุด(สำหรับมุสลิมผู้ถูกกดขี่)จนกว่าการขอภัย
โทษ (อิต-เตกะฮฺ) จะหมด และการขอภัยโทษนั้นจะไม่สิ้นสุดจนกว่าดวงตะวัน
ขึ้นจากทางทิศตะวันตก”

เมื่อท่านนบีฯ คือศฯ ตั้งหลักแหล่งในนครอัล-มะดีนะฮฺ ก็ได้กำหนด
บทบัญญัติต่าง ๆ ของอิสลาม เช่นเรื่องชะกาฮฺ การถือศีลอด การบำเพ็ญหัจญ์
เรื่องอะฮฺซาน การคืนรนต่อสู้อย่างองอัลลอฮฺ การกำชับให้ทำความดีและห้าม
จากความชั่ว และบทบัญญัติอื่น ๆ ของอิสลามอีก

ท่านนบีฯ คือศฯ ท่านก็อยู่ในนครอัล-มะดีนะฮฺได้สิบปี ก็สิ้นชีวิต แต่
ศาสนาของท่านยังคงมีอยู่ และนี่คือศาสนาของท่าน ไม่มีความดิ่งงามอันใดนอก
จากที่อุมมะฮฺนี้ได้แสดงออกตาม (บทบัญญัติ) นั้น และไม่มีความชั่วช้าอันใด
นอกจากที่ได้ระมัดระวังให้พ้นจากมัน

ความดีนั้นคือที่เชิญชวนมันสู่อัต-เตาหิด (เอกภาพของอัลลอฮฺ) และรวม
ทั้งสิ่งอื่น ๆ ซึ่งอัลลอฮฺทรงรักและโปรดปราน อัช-ชิรูกุ (การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ)
คือที่ต้องระมัดระวังให้ห่างจากการชิริกและรวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ที่อัลลอฮฺทรงรังเกียจ
และห้าม

อัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งท่านนบิย ค็อลย สำหรับมนุษย์ทั้งหลายทั้งปวง
 และได้ทรงกำหนดให้มนุษย์และญินเคารพเชื่อฟังท่าน หลักฐานคือพระดำรัส
ของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) มนุษย์เอ๋ย! แท้จริง ฉันคือรศูลของอัลลอฮฺ
แต่พวกท่านทั้งมวล” (7:158) และอัลลอฮฺได้ทรงทำให้ศาสนาของพระองค์สม
บูรณ์โดยท่านนบิผู้นี้

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบครันสำหรับสุเจ้าแล้ว และได้ให้
ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่สุเจ้า และฉันได้พึงใจให้อิสลามเป็นศาสนา
ของสุเจ้าแล้ว” (5:3)

หลักฐานในการสิ้นชีวิตของท่านคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง เจ้าต้องตาย และแท้จริงพวกเขาก็ต้องตายเช่นกัน” (39:30)

เมื่อมนุษย์ทั้งหลายตายแล้ว ก็จะถูกให้ฟื้นขึ้นอีก

และหลักฐานคือพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จาก (แผ่นดิน) นั้นเราได้บังเกิดผู้เจ้า และ ณ (แผ่นดิน) นั้นเราจะคืนผู้เจ้าไปสู่ (เมื่อตาย) และจาก (แผ่นดิน) นั้นเราจะนำผู้เจ้าออกมาอีกครั้งหนึ่ง (ในวันฟื้นขึ้นของปรโลก)” (20:55)

และพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และอัลลอฮ์ได้ทรงให้ผู้เจ้าเติบโตจากแผ่นดินอย่างเติบโตใหญ่ แล้วพระองค์จะกลับผู้เจ้าลงไป (แผ่นดิน) นั้นอีก(คือตาย) และจะทรงนำผู้เจ้าออกมาอีก (ในวันฟื้นขึ้นชีพ)” (71:17-18)

หลังจากฟื้นคืนชีพ พวกเขาก็ถูกสอบสวน และได้รับการตอบแทนตามการกระทำของพวกเขา

และพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และของอัลลอฮ์คือที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและที่อยู่ในแผ่นดินนี้ เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทน (ลงโทษ) ผู้ประพฤติชั่วตามที่พวกเขาได้กระทำ และจะทรงตอบแทน (ให้รางวัล) บรรดาผู้ประพฤติดีด้วย (รางวัล) ที่ดียิ่ง” (53:31)

ผู้ใดว่าการฟื้นคืนชีพสำหรับปรโลกนั้นเป็นเรื่องโกหก ผู้นั้นเป็นการพิรุ
หลักฐานตามพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“บรรดาผู้ปฏิเสธยืนยันว่า พวกเขาจะมีถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด
(มุหัมมัด) หาเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน พวกท่านจะ
ถูกให้ฟื้นขึ้นมาแน่นอน แล้วพวกท่านจะถูกแจ้งตามที่พวกท่านได้กระทำไว้
และนั่นเป็นการง่ายแก่อัลลอฮฺ” (64:7)

อัลลอฮฺได้ทรงส่งรسلทั้งมวลเพื่อให้เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้เตือนสำหรับ
(ถึงภัยที่จะเกิดขึ้น)

หลักฐานคือพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“บรรดารسلเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้เตือนสำหรับ เพื่อมนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้าง
ต่ออัลลอฮฺหลังจากการรسلเหล่านี้ (ได้เทศนาแล้ว) และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ” (4:165)

รسلคนแรกคือท่านนบีหุ อะลียฮิสลาม และรسلคนสุดท้ายคือท่านนบี
มุหัมมัด ศ็อลย ท่านเป็นตรา (คือที่สุดท้าย) ของบรรดานบี

หลักฐานที่ว่าท่านนบีหุ อะลียฮิสลามเป็นรسلคนแรกคือพระคำรัสของ
พระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง เราได้วะหีย์แก่เจ้า (มุหัมมัด) เช่นที่เราได้วะหีย์แก่นูหฺและบรร
ดานบีหลังจากเขา” (4:163)

อัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งรُسُلตั้งแต่ท่านนบีนุหฺ อะลัยฮิสลามจนถึงท่านนบีมุหัมมัด คือลย แก่มนุษย์ทุกชาติ เพื่อสั่งสอนให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น และห้ามพวกเขามีให้เคารพบูชาพวกเจวิด หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และโดยแน่นอนยิ่ง เราได้แต่งตั้งรُسُلขึ้นในทุก ๆ ชาติ ผู้กล่าวว่าจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงจากเจวิด” (16:36)

อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาปวงบ่าว (มนุษย์) ให้ปฏิเสธการบูชาเจวิดและให้ศรัทธาในอัลลอฮ์

ท่านอนิซ กุอยยิม-ขออัลลอฮ์ได้ทรงเมตตาเขา-กล่าวว่า “ความหมายของอิฎ-ฏอซุดคือสิ่งใด ๆ ก็ตามที่ผู้ศรัทธาได้ล่วงล้ำขอบเขตของตน ไม่ว่าจะเป็นการบูชา หรือปฏิบัติตามหรือเคารพเชื่อฟังก็ตาม”

เจวิด (ในรูปแบบเช่นนี้) มีมากมาย แต่หัวหน้าของมันมีเพียงห้าเท่านั้น

1. อิบลิส-ขอให้อัลลอฮ์งดความเมตตาแก่มัน
2. ผู้ที่ได้รับการเคารพบูชาและพอใจเช่นนั้น
3. ผู้เชิญชวนมนุษย์ให้เคารพบูชาตัวเขา

4. ผู้อ้างว่ารู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัย
5. ผู้ตัดสินใจตามอำเภอใจ โดยที่อัลลอฮฺมิได้ประทานหลักฐาน

หลักฐานคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“ไม่มีการบังคับ(ให้จำใจนับถือ)ในศาสนา(อิสลาม) แน่่อนการถูกได้เป็นที่เด่นชัดจากการผิดแล้ว ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธ (การบูชา) เจว็ดและเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ฉะนั้นโดยแน่อน เขาได้ยึดห้วงอันมั่นคง ซึ่งไม่มีการขาดแก้มัน และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ” (2:256)

ความหมายของข้อความนี้ก็คือ “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ - ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ”

และในหะดีษมีว่า

“ประมุขของกิจการคืออัล-อิสลาม เสาทั้งหลายของมันคือการนมาซ และยอดหลังคาของมันคือการตั้งนตอสูในทางของอัลลอฮฺ”

และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง

คำอรรถ

- อัลลอฮฺ(1) เป็นวิสามัญนามของพระผู้เป็นเจ้าในศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นที่
รู้แก่พวกอุร็บบก่อนการเผยแผ่ศาสนาอิสลามมานานแล้ว
(29:61-63) พระองค์ทรงเป็นอจินไตย เราประมวลความรู้
จักพระองค์ได้จากคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์
- นบี(1) ผู้ประกาศข่าว เป็นสามัญชนถูกแต่งตั้งโดยอัลลอฮฺแก่ชาติ
ต่าง ๆ ได้รับวะหีย์
- อัช-ชาฟีอีย์ นามเต็มคือ อну อับดุลลอฮฺ มุหัมมัด อิบน์ อิดริส ผู้ตั้งแนวแห่ง
-อิมาม(2) ความคิดเห็นอัช-ชาฟีอีย์ สืบมาจากตระกูลฮาซิมิในเผ่าของ
พวกกุร็อยซุ และเป็นญาติห่าง ๆ ของท่านนบีมุหัมมัด คือลย
เกิดที่อัล-ญะซาในปาเลสไตน์ เมื่อ ฮ.ศ.150/ค.ศ. 767 เป็น
กัฟร่าบิดาแต่เยาว์ แม่ได้เลี้ยงดูอย่างยากจนที่นครมักกะฮฺ ในวัย
เยาว์ได้เรียนภาษาอุร็บบจากพวกบัดวีย และมีความรู้ในวรรณ
คดีอย่างดี ท่านเรียนหะดีษและฟิกฮฺที่นครมักกะฮฺ ทองจำ
อัล-มุวัฏฏอฮ์ของท่านอิมามมาลิก อิบน์ อนัส (มัซฮับมาลิกี)
ได้ทั้งเล่ม ท่านเดินทางมากเพื่อแสวงหาความรู้ ท่านสิ้นชีวิต
ในเดือนเราะญับ ฮ.ศ.204 (20 มกราคม ค.ศ.827) ที่เมือง
ฟุสฏอฏในประเทศอียิปต์ และถูกฝัง ณ ที่ฝังศพของบนู (ตระกูล
กุล) อับดุลหะกัม
- หะดีษ(2) คือโอวาทของท่านนบี มุหัมมัด คือลย หรือคำอธิบายอัล-
กุรอาน ถ้าพูดว่า อัล-หะดีษ หมายถึงโอวาท การกระทำ
ของท่าน และการที่ท่านเห็นด้วยกับการกระทำของสาวก
รวมทั้งมารยาทของท่านด้วย

- อัล-บุคอรี
-อิหม่าม(2) มีชื่อเต็มว่ามุหัมมัด อิบน์ อิสมาอีล เกิดที่เมืองอัล-บุคอโรใน
แคว้นสะมาฏกันต์ เมื่อ ฮ.ศ. 194 และตายเมื่อ ฮ.ศ.256 (ค.ศ.-
810-870) ได้เดินทางมากเพื่อรวบรวมหะดีษ ซึ่งหนังสือเศาะ
หี้หฺ อัล-บุคอรีของท่านได้รับการสวดที่ว่า “เป็นหนังสือที่ถูก
ต้องที่สุุดรองจากอัล-กุรอาน”
- มุสลิม(2) ผู้นอบน้อมตนต่ออัลลอฮฺด้วยการประกาศนบถือศาสนา
อิสลามต่อหน้าผู้คน
- ฟิรฎาวน์(3) กษัตริย์องค์หนึ่งของราชวงศ์ไอยคุปต์ในสมัยโบราณเช่นเดียวกับ
กับที่เรียกว่า ชาฮู, ชาร์, ช้องเต้
- รสุล(3) ผู้เผยแผ่ศาสนา เป็นสามัญชน ถูกแต่งตั้งโดยอัลลอฮฺแก่ชาติ
ต่าง ๆ ได้รับวะหีย์ ทุก ๆ รสุลเป็นนบี แต่คนบิทุกคนไม่ได้
เป็นรสุลด้วยกัมี
- หะนีฟียะฮฺ(3) การนบถือในเอกภาพของอัลลอฮฺ เริ่มแต่สมัยของท่านนบิ
อับรอฮีม อะลัยฮิสลาม
- ญิน(4) สิ่งหนึ่งที่เราไม่เห็นตัวตน ถูกสร้างจากไฟ
- อัด-เตาหีด(4) เอกภาพของอัลลอฮฺ คืออัลลอฮฺทรงเอกะ เป็นอันหนึ่งอันเดียว
กัน ไม่มีอิซ-ชิรฎุ - การตั้งภาคีใด ๆ ต่อพระองค์
- อิซ-ชิรฎุ(4) การตั้งภาคีเทียมเท่าอัลลอฮฺ รวมทั้งการเชื่อถือโซกลางเวท-
มนต์คาถา การทำนายทายทักและไสยศาสตร์ ในอิสลามถือ
ว่าเป็นบาปหนัก ตรงกันข้ามกับอัด-เตาหีด
- อิสตะวา(6) การม้นอยู่ ทรงม้นอยู่ในอำนาจ
- อัล-อิรฎุ(6) บัลลังก์ของอัลลอฮฺ หมายถึงอำนาจของพระองค์

อิบน์ กะษีร(7) เป็นนักปราชญ์ผู้หนึ่งได้เขียนหนังสือหลายเล่ม รวมทั้งความหมายของอัล-กุรอานและว่าด้วยชีวประวัติของท่านนบีมุหัมมัดคือลย มีชื่อเต็มว่า อิสมาอิล อิบน์ อุมีรฺ อิบน์กะษีร เป็นชาวลิเบีย ตายเมื่อ ฮ.ศ. 774 ณ เมืองตะมัสคัส ประเทศลิเบีย

เกาะريب(8) เป็นลักษณะหนึ่งของหะดีษ แปลว่า “แปลก ที่ไม่เคยได้ยินกัน” สืบไม่ถึงท่านนบี คือลย โดยคาบิอฺ (ตาบิอฺน)เพียงคนเดียวเป็นลูกศิษย์ของสาวกและไม่ได้สืบมาจากสาวก เศาะหาบะฮฺ-ซึ่งรับจากท่านนบี คือลย หรือรายงานโดยอิตบาอฺุดตาบิอฺน-ผู้เป็นลูกศิษย์ของลูกศิษย์ของสาวก หรือโดยอิตบาอฺอิตตาบิอฺน - ผู้เป็นลูกศิษย์ของลูกศิษย์ของลูกลูกศิษย์ของสาวก ไม่ถือว่าเศาะหฺหฺ - ถูกต้อง

มลาอิกะฮฺ(11) เป็นพหูพจน์ของมลัก ไม่มีเพศ ถูกสร้างจากแสง เป็นสื่อระหว่างอัลลอฮฺกับมนุษย์ ไม่ขัดขืน แต่เชื่อฟังอัลลอฮฺ ไม่รู้สิ่งใดล่วงหน้าเว้นแต่ตามที่อัลลอฮฺสั่ง

ทรงงด ในคำอูรับเมื่อ อัลลอฮฺละอฺนะฮฺ หมายถึงให้ห่างจากความความเมตตา(11) เมตตาของพระองค์ ถ้าคนอื่นละอฺนะฮฺ แปลว่า แข่ง

การดำรง อะกฺอุมฺศฺ เศาะลาฮฺ คือการที่มุสลิมผู้หนึ่งอ่านนมาซวันละนมาซ(12) ห้าเวลาเป็นประจำ

การจ่าย เป็นทรัพย์สินที่เกินพิภักดีและอยู่ในครอบครองครบหนึ่งปีหรือตามฤดู ต้องจ่ายแก่ผู้รับตามข้อความของอัล-กุรอาน

9:60

การถือศีลอดใน เราะมะฎอนเป็นเดือนที่ 9 ตามปฏิทินทางจันทรคติของ
เราะมะฎอน(13) อิญาเราะฮ์ศักราช มุสลิมที่ไม่มีเหตุสุดวิสัย ต้องถือศีลอด ไม่
กิน ไม่ดื่มและไม่ร่วมสังวาส ไม่โกหก ไม่ขโมย ไม่โกรธ
ฯลฯ ตั้งแต่รุ่งสางจนตะวันตก้า ตลอดทั้งเดือน เป็นเวลา
29 หรือ 30 วัน

หัจญ์(13) พิธีการบำเพ็ญหัจญ์ ณ ทูงอะเราะะอะฮ์ ที่นครมักกะฮ์ ในวันที่
9 ชุลหิจญะฮ์แก่มุสลิมผู้บรรลุนิติภาวะ มีสติสัมปชัญญะ
สมบูรณ์ ร่างกายแข็งแรง หนทางไปมาปลอดภัย และมี
ทรัพย์สินใช้จ่ายในการเดินทางและอุปการะครอบครัว อย่าง
น้อยหนึ่งครั้งในชีวิต

บัยตุลหะรอม(13)เป็นอีกชื่อหนึ่งของอัล-กะอฺบะฮ์

อะซุลลิกิตาบ(14) หมายถึงชาวคัมภีร์ได้แก่พวกนับถือศาสนาユดาเยและคริสต์
ในข้อความของ 3:64 หมายถึงคริสต์ศาสนิกกลุ่มหนึ่ง

อัล-บัยตุ(15) หมายถึง ตัวอาคารอัล-กะอฺบะฮ์

อุม്മัร อิบน์ เป็นสาวกของท่านนบี ค็อลยและเป็นเคาะลีฟะฮ์คนที่สอง

อัล-ค็อฎฏอบ(18) สร้างความรุ่งโรจน์แก่อาณาจักรของอิสลามมาก ตายเมื่อ
วันที่ 1 มุหัรริรอม ฮ.ศ. 24/ช.ศ.644

ญิบริล(19) เป็นผู้นำวะฮ์ยจากอัลลอฮ์แก่บรรดานบี รวมทั้งท่านนบี
มุหัมมัด ค็อลย ด้วย บางทีก็เรียกว่า ญิบรออิล

ซิริก(24) ดูฮัซ-ซิริก(4)

กาฟิร(26) ผู้ได้รับฟังสารของอิสลามแล้วปฏิเสธโดยสิ้นเชิง

- นุหุ(26) ชื่อท่านนบี นุหุ อะลัยฮิสลาม ในพระคัมภีร์ไบเบิลเรียกว่า -โนฮา
- วะหีย์(26) การกระซิบกระซาบอย่างเร่ร่อนยังคงดวงจิตของผู้รับ วะหีย์ มีหลายประเภท ดูภาคผนวกของกุรอานมะญีดเล่มสอง หน้า 1325
- อิบนุ กุ๊อยยิม ชื่อเต็มคือ ชัมสุดดีน อับดุลลอฮ์ มุหัมมัด อิบนุ อับดุลลอฮ์ บักร ชาวเมืองอะมัสคัส ประเทศสเปน เป็นอาจารย์ทางแนวของหัมบะลี เกิดเมื่อ ฮ.ศ. 691/ค.ศ.1292 และตายเมื่อ ฮ.ศ. 751/ค.ศ.1350 ได้ถูกขังในคุกและรับความทุกข์ต่าง ๆ มากมาย เป็นผู้ซื่อตรงและมีจุดยืนที่แน่นอน
- อฎ-ฏอฆูต(27) หมายถึงเจว็ดหรือมาร
- ศ็อลฯ ให้กล่าวเต็มหลังออกชื่อท่านนบีมุหัมมัดว่า ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลม แปลว่า ขออัลลอฮ์ประทานความโปรดปรานและความสันติแก่ท่านด้วย
- อะลัยฮิสลาม ให้กล่าวหลังจากออกชื่อคนอื่น ๆ แปลว่า ความสันติ จะมีแต่ท่านด้วย

مكتب التعاون للدعوة والإرشاد

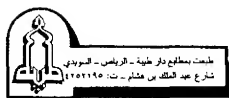
قسم الجاليات

تحت إشراف

الرئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء والدعوة والإرشاد

ص.ب ٢٠٨٢٤ الرياض ١١٤٦٥

ت: ٤٠٣٠٢٥١ - فاكس: ٤٠٣٠١٤٢

صدر الإذن بطبع هذا الكتاب من
المديرية العامة للمطبوعات بوزارة الإعلام
برقم ٣٨٢٢ م/ وتاريخ ٣ / ٦ / ١٤١١ هـ

يسمح بطبع هذا الكتاب بإذن خطي مسبق من المكتب

كتاب الأصول الثلاثة باللغة التايلندية

الكتاب يتناول الآتى : -

١ - ضرورة معرفة الله ونبيه والدين الإسلامى بالأدلة

واعطاء نبذة عن ذلك .

٢ - وجوب العمل بالدين الإسلامى والدعوة اليه

والصبر على الأذى فيه .

٣ - أنواع العبادة التى أمر الله بها .

الأصول الثلاثة وأدلتها

للشيخ محمد بن سليمان التميمي

ترجمه الى التايلندية

معهد تعليم اللغة العربية باندونيسيا

الأصول الثلاثة وأدلتها

للشيخ محمد بن سليمان التميمي

ترجمه الى التايلندية

معهد تعليم اللغة العربية باندونيسيا

مكتب التعاون للدعوة والإرشاد - قسم المطابع

١٠